

בס"ד יח' שבט ה'תשע"ב
 הדלקת נרות - 17:03
 צאת השבת - 17:55
 רבנו תם - 18:31
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 609
 @ נא לקרוא תהילים לרפואת כל חולי עמו ישראל
 ובכללם לרפואת הרה"ג יוסף שלום בן חיה מושא
אלישיב שליט"א.
 ולרפואת הרה"ג יעקב חי יוסף בן מרגלית שליט"א

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידין: "בשנת מוח"
 (ישעיה ו')

פרשת יתרו

ניתן להקדיש העלון וואו שיעורי הלויין לרפואה, ברכה, הצלחה ופרנסה טובה, זיווג הגון ולהבדיל לע"נ יקירכם.

מלניני הפרשה:
 יתרו מצטרף לעם ישראל.
 יתרו מציע למשה למנות שרי אלפים ושרי מאות.
 משה מקבל את הצעת יתרו וממנה שופטים.
 הכנת העם לקראת מעמד הר סיני.
 מעמד הר סיני וקבלת עשרת הדברות.
 איסור עשיית אלוקי כסף ואלוקי זהב.
"אשר הצילו מיד מצרים" (י"ח ט')

לכאורה היה צריך הכתוב לומר: אשר הציילם? אלא, שיתרו עצמו היה מיועציו של פרעה וממילא היה עשוי למות יחד עם כל המצרים, אלא שנמלט וניצול. לפיכך שמח עכשיו על כל הטובה אשר עשה ה' גם לישראל וגם לו עצמו, שהצילו מן המצרים ונתן בו את הרעיון להתקרב לישראל.
"כי בדבר אשר זדו עליהם" (י"ח י"א)
 הבעל שם טוב אמר, כי כל אדם נידון בשמים לפי פסק דינו שלו. כשהוא רואה לפעמים את חברו עושה מעשה רע, הריהו חורף את משפטו, שראוי הוא לעונש זה, וזאת בעודנו שוכח כי הוא עצמו עשה פעם כמעשה זה ובדבריו חרף את משפטו גם הוא. זהו שאמר הכתוב: "כי בדבר אשר זדו עליהם" - העונש ניתן תמיד כפי שתירץ אדם על עצמו.
"כי יהיה להם דבר בא אלי" (י"ח ט"ז)
 מספרים על רבה של ביאליסטוק, הגאון בעל "מראות הצובאות", שבשעת דין תורה לא היה מסתכל בבעלי הדין, כדי שלא יידע מי הם, אלא היה יושב בעיניים עצומות ומקשיב לטענות שני הצדדים. חושש היה, שמא היכרותו או חשיבותו של אחד מבעלי הדין יהא לה השפעה כלשהי על עצם דין התורה ועל חוסר הנגיעה שלו.
"אנשי חיל יראי אלקים" (י"ח כ"א)
 נשאלת השאלה: אם כולם היו אנשי חיל יראי אלוקים - היאך מינה אחדים לשרי אלפים ואחרים לשרי מאות ושרי עשרות, ולא חש שיקפידו על כבודם וכל אחד ירצה להיות שר אלף? ואולם, הרי הם היו גם אנשי אמת, ואנשי אמת אין מקפידים על כבודם. (רמ"מ מקוצק)

"ויספר משה לחותנו את כל אשר עשה ה'..."
 (ומתוך האור) הקשה על ההגדה של פסח הרב דב רוקח מבעלו, את הקושיה העצומה. מדוע אין איזכור כלל למשה בהגדה אשר חלקו היה רב לאין שיעור?
 בעצם אין זאת, אומר הרב, אלא משום שהראשון שסיפר זאת זה משה עצמו, בספרו לחותנו 'את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים אודות ישראל... ויצילם ה'''. ומאחר ולא הזכיר את עצמו בענוותו הרבה בסיפור, מאז ועד עולם הוא אינו מוזכר ביציאת מצרים בהגדה. (ב. בר דיין הי"ו)
"אנכי ה'..."
 אנו מוצאים תרי"ג = 613 אותיות מן האות א' של "אנכי" ועד האות א' של "אשר לרעד" - כנגד תרי"ג מצוות. והמילים: "אשר לרעד" = 7 אותיות - כנגד 7 מצוות נח. סך הכל "כתר" = 620 אותיות. ללמדנו: שכל העולם לא נברא - אלא בזכות התורה שבה כתר מצוות.
"ועתה אם שמוע תשמעו בקולי"
 ראשי תיבות של "שמע תשמעו בקולי" הם שבת. בשבת שומעים את קול קבלת התורה. לכן נאמר בספרים הקדושים כי בשבת מחזיר משה רבנו לבני-ישראל את שתי העטרות שקבלו בעד "נעשה ונשמע" מכיוון שבשבת חוזרים ושומעים זאת.
"היו זכונים לטלשת ימים"
 אמר רבי יהושע בן לוי (ספר פרפראות לתורה): כשיצאו ישראל ממצרים היו בהם בעלי-מומים מעבודת פרך מכיוון שהיו עושים בטיט ובלבנים והיתה האבן נופלת עליו מן הבניין ושוברת את ידו וקוטעת את רגלו. אמר הקב"ה: אינו דין שאתן את תורתך לבעלי-מומין. מה עשה? רמז למלאכי-השרת, וירדו וריפאו אותם.

פינת הניבים והפתגמים
שתיקה כהודאה דמניא =
 כל מי ששומע טענה כנגדו ושותק, נתן לראותו כמודה בטענה. דמניא = דומה.
דוגמה: לאחר שהשר שמוע טענות כנגדו, הוא הודיע על זכותו לשתיק בחקירה, ולכן ראו אותו כאלו הוא מודה באשמה.
מקור: רמב"ם פ"א.
 (ניבונוני)

לעילוי נשמת החסיד הכשר והענו
 אבי מורי **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל שנפטר בערב שבת פרשת יתרו, כי שבט תשנ"ו.
ביום שני כ' שבט עליה לבית העלמין בשעה **16:15**

לכל משפחת **בבאי** היקרה. צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם במוט האם הצנועה והצדקת **סולטנה** בת שמוחה ז"ל שנפטרה השבוע ט"ו שבט תשע"ב. נשגרת תנחומינו למשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

הסיוו מכוול מדרך עמי!
 אין לעניין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

מדוע ניתנה פרשה מיוחדת לכל שם יתרו ?
 התשובה לכך נעוצה באופיו של יתרו ובחיפוש המתמיד אחר האמת.

הוא הסתובב בכל העולם, התנסה בכל ה"דתות" וכשנוכח באיוולת שבהן, דחה מעליו כל אחת ואחת.

הוא היה מאד ישר עם עצמו והתעקש למצוא את האמת המוחלטת. אנשים רבים נוספים שמעו על יציאת מצרים, אבל רק יתרו היה מספיק פתוח, בכדי לקלוט את המסר האמיתי. העובדה הזו, היא שהביאה את יתרו להצטרף אל העם היהודי

החברה המערבית של ימינו, נוטה בדרך כלל לקשור בין הדת ל-"אמונה עיוורת", כשלמעשה האמת הפוכה ממש. התורה מצווה עלינו להשתמש דווקא **בשכל ובהגיון הבריא שלנו** על מנת להגיע למסקנה המתבקשת, שהקב"ה קיים בעולם. ההבנה השכלית היא חיונית ביותר; אם נתבסס על עולם הרגשות, אנו עלולים לטעות ללא סוף.

רפואה שלימה **קאפי קפשי"אן** בת חנה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות.

רפואה שלימה **קאפי קפשי"אן** בת חנה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך איך מחנכים ילדים לא להיות עריצים ?

כדי לחנך ילדים נעימים ולא דיקטטורים קטנים, הקפידו על הדברים הבאים:

- הגדרות תפקידים ברורות באופן כזה שילד מבין מה הוא אמור לעשות ומה התוצאה שלא יעשה זאת.

- מתן משימות ברורות יישום לילדים.

- החלטות ברורות בנוגע לכללים בבית (כגון הזמן המותר למשחקים, הזמן לשיעורי בית והזמן ללכת לישון וכו').

- כללי התנהגות ברורים בשהייה מחוץ לבית.

- לאפשר שיח משפחתי, בו מותר ורצוי לדון על נושאים מסויימים, תוך חיפוש פתרונות במשותף.

- על ההורים להחליט מראש על תגובות למצבים היוצאים משליטה או שלא התרחשו לפי החלטתם.

- תנו גיבוי זה לזה בכל מקרה.

- חיזוק חיובי אינו מובן מאליו - ולכן אל תמעיטו בהם.

- התעלמו מהתנהגות לא רצויה שמטרתה רק להשיג עוד תשומת לב מכס ובכדי שלא למלא אחר מה שביקשתם.

- להמשיך, תמיד, להקפיד על הכללים ולא להרפות גם כשנראה שהכל כמו שצריך. ההרגל והדבקות בהתנהגות טובה לא פחות חשוב מההתנהגות עצמה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה ליהודה ויפה זברי הי"ו

שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם ולכל ילדיהם. לזיווג הגון משורש נשמתן של **רעות** בת יפה והדר בת יפה מנב"ת ולידה קלה **לגלי** בת ציפורה והצלחה **לרועי** בן יפה ואריאל בן גלי הי"ו

ברכה והצלחה לאפרים ויוכבד זסימי ומשפחתם.

שיזכו בבריאות ופרנסה טובה, נחת ושלוה. **זיווג הגון במהרה משורש נשמתן הטהורה למוריה** בת יוכבד וירדן בת יוכבד ויתגשמו משאלות ליבן לטובה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה לקייטרינג "מרלו"

שבהשגחת הרה"ג מחפוד שליט"א ובהנהלת **בואר לרי"אן** הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור של מרן פאר הדור הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם של מזכי הרבים על מאכליהם הערבים לחיך.

"קול יוון וקול אמה, קול חתן וקול לאה"

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו **זיו"ג ושירה לארי** הי"ו משה ואסתר **לב-טוב** הי"ו לנישואי **רחמים** (רמז) ני"י עם **הודיה** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

מרכות ואיחולים לפסיים

לאיר"ן ומירב שלומי הי"ו להולדת **הבת** מנב"ת יה"ר שתגדל כאימתנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה. וברכה והצלחה **למנשה** (מוני) ו**דבורה יצחק-פור** ול**אמיר ורדה שלומי** הי"ו שירונו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם.

פעם טובה ואו"מחנה

עומד לצאת לאור ספר מרתק ומעניין על פרשיות השבוע ע"פ ה**היד"א הקדוש**. זכות ומצווה גדולה וסגולה טובה להשתתף בהדפסת הספר. ניתן להקדיש דף או עמוד, להצלחה בריאות ופרנסה טובה ולהבדיל לעי"ן. פרטים: **050-7917542**

בראות והחלמה איתנה:

רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו נהוראי חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו מיכל בת מינה מנב"ת **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

ברכה והצלחה לאפרת פינטו בת עליזה

וכי"אר-הודיה בת אפרת שתצליח בלימודיה. שתזכנה בבריאות ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבן לטובה. ולהבדיל לעי"ן **עמרם פינטו** בן עזיה ז"ל שימליץ טוב בעד כל משפחתו.

פעם טובה ואו"מחנה נפתח יעזר חן

בבכ"נ "מרדכי הצדיק" (שד' דואני פינת הדרור) חצי שעה לפני צאת השבת מפי פה מפיק מרגליות **רו"ן מוסאי** הי"ו בפרשת השבוע והלכות **כל הציבור מוזמן.**

שבת שלום ומבורך

לניכוי נשמת:

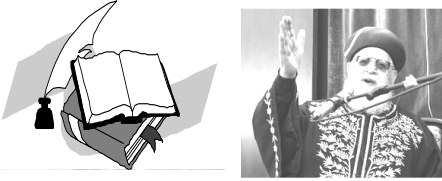
סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל חנה (נורו) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל דיאמנטה חגי'א בת רג'ילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביא בן טוטי ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל מרים לאלוזי בת ביבי ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: (כי יט')
שאלה: האם מותר לאדם להצטלם בתמונה פוטוגרפית?
תשובה: כתב הרמב"ם (הל' עבודת כוכבים פי"ג ה"י) אסור לעשות צורות לנוי ואע"פ שאינה עבודת כוכבים שנאמר לא תעשו אתי כלומר צורות של כסף וזהב שאינם אלא לנוי כדי שלא יטעו בהן הטועים וידמו שהם לעבודת כוכבים, ואין אסור לצדור לנוי אלא צורת האדם בלבד, לפיכך אין מצוירים לא בעץ ולא בסיד ולא באבן צורת האדם, והוא שתהיה הצורה בולטת כגון הציור והקויר שבטרקלין וכיוצא בהן ואם צר לוקה, אבל אם הצורה מושקעת או צורה של סמנין כגון הצורות שעל גבי הלוחות והטבילות או צורות שרוקמין באריג הרי אלו מותרות. והשולחן ערוך (יו"ד סי' קמא ס"ד) פסק כהרמב"ם. וכן פסק הגר"ע יוסף שליט"א בספרו יחיה דעת ח"ג סי' סג ובהליכות עולם ח"ז עמוד רפב.

ויש שהחמירו בדבר כך הביא בשו"ת שאילת יעבץ (ח"א סימן קע) מעשה שהיה עם אביו וז"ל, כשקרא אבי מק"ק ספרדים שבלונדון לבוא אליהם ולהראות בכבודו וביקר תפארת גדולתו לזכותם במצוה לעשות לו יקר וגדולה מתוך חבה יתירה נודעת כבוד גדול שמו אצלם ונכספה כלתה נפשם לראותו, ליהנות מזויו זוהר תמונתו, לחדות בשמחה את פניו לטעום צוף דבש אמרי נועם ולקבל פני שכינה להאציל עליהם מברכתו, ועשו לו כבוד גדול לא נשמע דוגמתו. והלכו לקראתו והביאוהו באנית מלכות בשמחה ובששון בהוד והדר. איש לא נעדר, ישלם להם ה' כפעלם וישלם להם גמולם הטוב עוד כל ימי עולם. והנה מרוב נוצם תשוקתם חשקו להשאיר בידם ציור צלם דמות תבניתו. וחילו פניו בדבר זה על כל אהבה וכבוד יתן להם שאלתם, להניח אצלם דמות דיוקנו מצויר ומשוח בששר ולא אבה שמוע. אף אם בציור של צבע, רוב הפוסקים ככולם סבורים שאין בו חשש איסור. מה גם בחצי צורה דהיינו פרצוף בלבד לית דחש כה"ג, אעפ"כ לא יכלו לו אנשי שלומו, לפתותו ולהעבירו על דעתו עליון מרוב חסידותו וקדושתו ופרישותו, אכן המבקשים לא נסוגו אחור, בכל זאת ידם נטויה ולא שקטו ולא הניחו עד שהשיגו מבוקשם בדרך תחבולה גדולה ע"י אומן בקי נפלא שפעל ועשה כל ציור פרצוף פניו הנורא ונאור בחריצות וזריזות עצום שלא בפניו, ואור פניו לא נפל ולא חסר מאומה מהשווי כמעט רק נשמת רוח חיים, והוא נחשב יקר הערך מאד למכיריו ויודעיו מלפנים, ונעשו ממנו טופסים והעתקות וגם המה נמכרים ביוקר וכתב זאת זכרון לדור אחרון.

לסיכום: מותר להצטלם בתמונה פוטוגרפית וכן מותר לצייר תמונת אדם שכל שאינה צורה בולטת מותר ויש מהממירים בה. והמנהג פשוט להקל, וכן נוהגים לקשט הסוכה בחג הסוכות בתמונות של צדיקים וגדולי הדור.

פגד את אביך ואת אמך למען יארכו ימין על האדמה. (כי)
שאלה: מהו עיקר כיבוד אב ואם?

תשובה: כתב בספר חרדים (פ"ב אות א) עיקר הפסוק כבוד את אביך ואת אמך. שחייב לכבדם בדבור שידבר אליהם בנחת בלשון רכה בכבוד ואדנות כמדבר למלך, זהו פשוטו של מקרא. וכך כתב במדרש רבה פרשת נשא, נפתלי כיבד את אביו יותר מדאי, שהיה אביו שולחו לכל מקום שרוצה והיה זריז בשליחותו כאיל, והיה תמיד מדבר לאביו בריבוי דברי פיוס צוף ודבש ואמרי נועם, ולכן כתוב "נפתלי אילה שלוחה", מלשון שליחות שהיה עושה לאביו, "הנותן אמרי שפר", שהיה מדבר לאביו בנעימות. וצריך מאוד להיזהר בכבוד ההורים אף שקשה להגיע לשלמות במצוה זו. וזו גם אחת מהסיבות שאין מברכים על מצוה זו.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו
מחבר ספר "מענה השולחן"
ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים"
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

”מכל מלמד” השכלתי...”

”וישמע יתרו” - האם יתרו היחיד ששמעו? שלוש שמעו ובאו לידי מסקנות שונות:

א. **עמי קדם. מה שמעו:** כי שָׁמְעוּ, את אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ ה' אֶת-מִי ים-סוּף מִפְּנִיָּךְ.

תגובתם: חלו רגזו, נבהלו ונמוגו, שנאמר: ”שָׁמְעוּ עַמִּים, יִרְגְּזוּ חֵיל אֲחֻז, יִשְׁבִּי פִלְשֶׁת אֲז נִבְהָלוּ, אֶלּוֹפֵי אֲדוֹם אֵילִי מוֹאָב...”, וכן רחב מעידה מה ששמעו, שנאמר ביהושע, ב: ” וְדַעְתִּי, כִּי-נִתְּן ה' לְכֶם אֶת-הָאָרֶץ; וְכִי-נִפְלָה אֵימַתְכֶם עָלֵינוּ, וְכִי נִמְגוּ כָל-יִשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנִיָּךְ. כִּי שָׁמְעוּ, אֶת אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ ה' אֶת-מִי ים-סוּף מִפְּנִיָּךְ, בְּצִאתְכֶם, מִמִּצְרַיִם... וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לִבְבוֹ, וְלֹא-קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאֵישׁ מִפְּנִיָּךְ...”.

ב. **עמלק. מה שמעו:** וּדְאִי שִׁמְעוּ כִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ מִמִּצְרַיִם, וְגַם כִּי שָׁמְעוּ, אֶת אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ ה' אֶת-מִי ים-סוּף מִפְּנִיָּךְ. אֲךָ רָאָה גַם שִׁרְפוּ יְדֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּאֵמוּנַתְּם לֵה, וְכִי הֵם מְנַסִּים וּמְמַרְיִים אֶת ה' בְּמִסָּה וּמְרִיבָה.

תגובתו: ”וַיָּבֵא, עֲמֻלִק; וַיִּלְחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל, בְּרַפְדִּים”. יודע עמלק כי כל עוד ”הקול” - קול התורה, אינו נשמע בעם ישראל והם רופפים באמונתם, אזי ”הידיים” ידי עושי” יגברו וזו שעת כושר להכות בעם ישראל, חלילה. והרי עמלק מצאצאיו של אליפו בן עשו.

ג. **יתרו. מה שמעו:** יציאת מצרים, קריעת ים-סוף, מלחמת עמלק, ומתן תורה. (יש דעות האם שמע הכל ביחד או לא).

תגובתו: - ”וַיִּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר-עָשָׂה ה' לְיִשְׂרָאֵל” יתרו מתרגש כל כך מהשמעה ומעצם העובדה שאכן אומנם בני ישראל ניצלו ממצרים, דבר שהיה כמעט בלתי אפשרי.

- יתרו נותן תודה לה' גם על עצמו אֲשֶׁר הִצִּילוּ שִׁינָא וְנִיצַל מִמִּצְרַיִם, שֶׁכֵּן כִּיּוּעַץ פְּרַעֲה אִם הִיָּה נִשְׂאָר גַּם הוּא הִיָּה נִכְחַד.

- עתה וְדַעְתִּי, כִּי-גָדוֹל ה' מִכָּל-הָאֱלֹהִים...” מודה יתרו כי הקב"ה הוא האלוהים האמיתי, וכמו שאומרים המפרשים: התגייר, מל עצמו, והלך וגייר את יושבי כפרו.

רפואה אלטרנטיבית

הקשר בין תזונה בריאה, ויטמינים ומינרלים

תזונה בריאה ומאוזנת מכילה פחמימות, שומנים, חלבונים, ויטמינים, מינרלים ומים. כשאנו אומרים מאוזנת, הכוונה היא לאספקה מידתית (לא יותר מדי ולא פחות מדי) של אותם מרכיבים (ואפשר וכדאי לוותר על מים מינרליים) כשאנחנו מדברים על **תזונה בריאה**, אנו מתכוונים לצריכה מאוזנת של שישה מרכיבים: פחמימות, שומנים, חלבונים, ויטמינים, מים ומינרלים. וכשאנו אומרים מאוזנת, הכוונה היא לאספקה מידתית של אותם ששת מרכיבי המזון, כך שלגוף יהיו כל היסודות הדרושים לו לבנייה ולתפקוד שוטף באופן מיטבי. לכן ברור שהצריכה התזונתית חייבת להיות מותאמת למצב הרפואי של האדם.

" ואבותינו סיפרו לנו "

ההצלה הכפולה בוואדי

יש חברויות שמסתיימות פתאום, בלי שום התראה מוקדמת. זה קורה באמצע החיים, אתה גם לא מבין למה ומדוע, באיזו נקודת זמן נכנס סכין החיתוך השמימי וחצה את החברות ולפעמים, גם בלי סיבה מיוחדת, סתם כך. מוטי גולדשטיין ואיציק מידן, היו חברים נפלאים מגן הילדים. הם גדלו באותו כפר קטן, שיחקו וטיפסו על אותם אקליפטוסים, והלכו בצוותא לקטוף תפוזים וקלמנטנות בפרדס. פעם אצל מידן, פעם אצל גולדשטיין. גם הוריהם היו חברים טובים. דור לדור.

ילדים כאלה יש מהם ציפיות גדולות. מושבניק, שכל חייו, עד גיל 18, עבד בפרדס, ברפת ובגורן, מסגל לעצמו אופי בריא, חריצות ורצינות וידיים מחוספסות. הצבא אוהב את ה"פרחים" הללו שמגיעים מן הכפר ומן הקיבוץ, ומגלגל אותם לקורסים הכי מובחרים בצה"ל. יש בהם, במושבניקים הללו, מן חיוניות ומשמעת עצמית, שלא כל כך מצויה בילדי העיר המפונקים, שמעולם לא אחזו ביד טוריה או מקטפה, ולא בוססו ברפת בבוא עמוק עד לברכים, כדי להכניס פרות עקשניות למכון החליבה. מוטי גולדשטיין ואיציק מידן התגייסו באותו יום לצבא, ועמדו בתור אחד אחרי השני בבקו"ם (בסיס קליטה ומיון). שניהם ביקשו להתנדב לאותה סיירת, והמבדקים היו תואמים להפליא. שניהם, בלי עין רעה, מוצלחים. הם ישנו מתחת לאותו אוהל סייירים בטירונית, בקורס המכ"ם, וכמובן גם בקורס הקצינים.

שניהם, איך לא, סיימו בהצטיינות את קורס הקצינים, וזכו לאות מיוחד על יכולותיהם המשובחות. הם נלחמו כתף בצד כתף, באותן חזיתות ובאותה חטיבה, ובנס, ניצלו פעם אחר פעם ממלאך המוות.

באחד הקרבות בוואדי לבנון הבערת, ספג מוטי גולדשטיין כדור בכף רגלו ואיבד דם רב. איציק מידן, זחל לעברו תוך אש צולבת וחסם את העורק. "מוטי" זעק איציק "אל תאבד את ההכרה. תסתכל אלי, זה אני איציק, אח שלך!!!" מוטי הביט בו במבט זוגי הוולך ותופש חיורון מסוכן. בגופו נותר בקושי ליטר אחד של דם. שלושה שבועות נאבקו על חייו, ובחסידי שמייים הוא התעורר לחיים. חיים במתנה.

בגיל 24, אחרי שלוש שנות שירות בקבע, החליט מוטי גולדשטיין, ליתר דיוק, רב סרן גולדשטיין, להשתחרר מן הצבא ולצאת לעולם האזרחי. איציק מידן לעומתו, ראה בצבא אתגר וקריירה. בסופי שבוע ובחופשים, הם היו נגשים ומעבירים חוויות. מידן סיפר על עלייתו בסולם הדרגות והתפקידים, וגולדשטיין סיפר על עסקיו ההולכים ומסתעפים. בגיל 26 נישאו שניהם, באותו חודש ממש, תשרי. זה בתוך עשרת הימים הנוראים, וחברו מידן לאחר סוכות. חצי שנה אח"כ עוד שמרו על קשר טלפוני, פה ושם מפגש, אבל אל תשאלו איך ולמה, מוטי גולדשטיין איש העסקים חזר בתשובה.

סגן אלוף מידן לא ידע איך לאכול את זה. שיחתם האחרונה היתה קרייה משהו. הכיפה השחורה שעל ראשו של מוטי והזקן הצפוף והדקיק שטיפח לעצמו, נראו בעיניו של איציק, כמו חומות ענקיות שהוא לא רצה לחצות אותן. הוא אמנם חש כלפיו חיבה חברית ענקית, אבל גם מחסומים מסויימים. עברו להן 20 שנה.

איש העסקים מרדכי גולדשטיין גלש ביום קיצי אחה"צ, עם הגיפי שלו, לאחד הוואדיות בנגב, כדי לבדוק אפשרות לבצע שם קידוח לאיתור מקורות מים. החברה הכלכלית שבראשה עמד, פיתחה מומחיות לאיתור מים במקומות צחיחים.

אחרי שעה נסיעה בשולי הוואדי, נגלה לעיניו מחזה מזעזע. הוא הבחין בטרקטורון צהבה הפוך, סמוך לדרך העפר, וכמה עשרות מטרים ממנו השתרעה גופה של נער צעיר, כולו שטוף דם. מוטי קפץ מן הגיפי והתחיל להנשים את הנער, חבש את פצעיו השותתים, והזמין מסוק פינאי.

המסוק הגיע תוך 10 דקות. הוא סייע לפרמדיק הצבאי להעלותו למסוק, וביקש להצטרף לפינוי. חשוב היה לו שהילד הזה יחיה... הוא ישב ליד הנער, שלף את ספר התהילים הצמוד אליו, והחל לקרוא בהתרגשות פרק אחר פרק, בעוד הרופא הצבאי מבצע בנער פעולות החייה. מוטי שלף מכיסו ממחטה, הרטיב אותה במים והחל לנגב את הדם מפניו של הצעיר. הוא הרגיש, שהילד הזה מוכר לו מאישהו מקום, ומשום מה הוא מאוד אוהב אותו, והוא החליט שהוא לא יסור ממנו עד שהרופאים יודיעו לו שאין לו סכנת חיים. הוא הפנה מבטו לשמיים ואמר: "אבא שבשמיים, אני יודע שרק השגחתך המופלאה היא שהביאה אותי לוואדי הנידח, כדי שאציל את הנער הזה. אנא, התמלא רחמים עליו שיחלים... ואם יש לי זכות רבים, ואם יש לי קצת תורה שלמדתי, אנא אבא שבשמיים, שיעמדו לרפואתך, אני מוותר על הכל... אמן ואמן".

המסוק נחת סמוך לבית החולים, והצוות הרפואי העביר מיד את הפצוע לחדר הניתוח.

מוטי גולדשטיין הרים טלפון לרב שלו, וביקש "תתפללו על נער צעיר שנפצע בתאונת טרקטורון, אינני יודע מה שמו... הוא זקוק לרחמי שמייים. אני מתחנן".

בשתיים לפנות בוקר, אחרי 8 שעות ניתוח, יצא המנתח ואמר "הוא יחיה, מצבו קשה אבל יציב, אתה אבא שלו?". "לא", השיב מוטי, "אינני יודע מי אבא שלו, אני מצאתי אותו מרוסק בוואדי, אבל אני מרגיש שהוא כמו בן שלי... צריך לאתר את הוריו...".

בארבע לפנות בוקר, הגיע תת אלוף יצחק מידן לבית החולים. צמוד לדלת המחלקה לטיפול נמרץ, הוא הבחין ביהודי עם יקן מתנענע, קורא תהילים ובוכה.

מוטי? איציק? השניים נפלו זה על זרועות זה. מוטי גולדשטיין ניגב את דמעותיו, ושאל "איציק מה אתה עושה כאן, במחלקה לטיפול נמרץ?" "אמרו לי שהבן שלי, רונן, בן ה-17, פצוע קשה ועבר ניתוח. הוא התעורף מהטרקטורון שלו בוואדי...".

"זכית להציל את חייו..." מוטי מחה דמעה עקשנית נוספת. "הגעתי לוואדי דקות ספורות אחרי התאונה".

שני החברים ישבו קרוב קרוב, ומוטי ביקש מאיציק. שים עין על פרקי התהילים וחזור איתי מילה במילה. לרפואת רונן בן יצחק ומרים... שיר למעלות אשא... אל ההרים".

לפנות בוקר נכנסו השניים לבית הכנסת של בית החולים. איציק מידן חשף את זרועו וביקש שחברו הטוב יעזור לו להניח תפילין. איציק לא ידע למה, אבל במהלך התפילה, נעצמו עיניו. הוא ראה עצמו זוחל לעברו של מוטי, תחת מטר של אש, שולף מכיס חולצתו תחבושת וחובש את רגלו המרוסקת. "אל תדאג מוטי, אנחנו יוצאים מכאן חיים".

לחש לו, "אל תאבד את ההכרה..." הם יצאו חיים, וההשגחה העליונה גלגלה 23 שנים אח"כ, שמוטי יציל ממוות בטוח את רונן, בנו של איציק. הצלה כפולה בוואדי.

כשרונן התעורר מן התרדמת שלו, אחרי 36 יום, הוא שמע את הסיפור המופלא וביקש להכיר את מוטי גולדשטיין, החבר של אבא. השניים ישבו שעות ארוכות ושוחחו ביניהם על החיים והמוות ובעיקר על אמונה בצור עולמים. מוטי סיפר גם לרונן על חברותו הצמודה והטובה עם אבא שלו שהציל את חייו במהלך קרב קשה...

בערב יום כיפור, מגובס יושב על כסא גלגלים, ביקש רונן להתלוות למוטי גולדשטיין לבית הכנסת. גם איציק האבא, החליט לבוא ולהתארח בחברת ידידו הוותיק, ומן היום הזה, הם עשו את המהפך המתבקש מכל יהודי "אבינו שבשמיים, החזירנו בתשובה שלמה לפניך". והואדיות ענו כהד, אמן ואמן.

קובי לוי

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com